Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul central , judecător - Nicula Veaceslav
Dosarul nr. 2ai-27/24
2-18209384-02-2ai-17012024

D E C I Z I E

19 februarie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Braga Angela și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de avocatul Lupașcu Anatolie, în interesele SRL „Vicam" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023,

emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de ÎCS „Frigoclima" SRL,

asupra cererii administratorului insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL - Gîrleanu Natalia, împotriva terțului poprit SRL „Vicam", cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 03 aprilie 2019, a fost admisă cererea introductivă a creditorului SRL „Seralcon" și cererea de alăturare a creditorului SC "Horeco Impex" SRL cu privire la declararea insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL, s-a constatat insolvabilitatea debitorului ÎCS „Frigoclima" SRL, s-a intentat procedura de insolvabilitate față de aceasta și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității – Gîrleanu Natalia.

La 01 septembrie 2021, administratorului insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL - Gîrleanu Natalia, a înaintat cerere cu privire la validarea popririi față de terțul poprit SRL „Vicam" în mărime de 183.456,39 lei, și încasarea acesteia, în masa debitoare a ÎCS „Frigoclima" SRL.

În motivarea cererii a invocat că, anterior intentării procesului de insolvabilitate, între ÎCS „Frigoclima” SRL și SRL „Vicam” au avut loc relații economice-financiare, în urma cărora ÎCS „Frigoclima” SRL a efectuat livrări în folosul terțului poprit.

Totodată, potrivit datelor din evidența contabilă a ÎCS „Frigoclima” SRL, (extras din contul contabil 234), rezultă că SRL „Vicam” înregistrează datorii față de ÎCS „Frigoclima” SRL în mărime de 183.456,39 lei.

În acest sens, la 26 iulie 2021, administratorul procesului de insolvabilitate ÎCS „Frigoclima” SRL a remis în adresa SRL „Vicam” - pe adresa pe juridică a acestuia mun. Chișinău, str. *****, *****, somația sub nr. 2 privind poprirea datoriei, solicitând efectuarea achitărilor pe contul bancar al administratorului în termen de 5 zile.

Deși somația privind validarea popririi a fost recepționată de către terțul poprit la data de 29 iulie 2021, ce se confirmă prin aplicarea semnăturii pe avizul de recepție nr. DS8002047204AS, cerințele înaintate nu au fost satisfăcute.

Astfel, administratorului insolvabilității ÎCS „Frigoclima” SRL - Gîrleanu Natalia, consideră ca neîntemeiat refuzul achitării datoriei menționate supra, ce poate fi calificată ca masa debitoare al ÎCS „Frigoclima” SRL.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, a fost admisă parțial cererea înaintată de administratorul insolvabilității ÎCS „Frigoclima” SRL - Gîrleanu Natalia.

S-a validat poprirea și, respectiv, s-a încasat din contul terțului poprit SRL „Vicam” în beneficiul ÎCS „Frigoclima” SRL, suma de 158.359,43 lei.

În rest, cererea de validare a popririi a fost respinsă.

Suplimentar, s-a încasat din contul SRL „Vicam” în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 4.750,78 lei și din contul ÎCS „Frigoclima” SRL în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 752,91 lei.

Solicitarea apelantului

La 11 octombrie 2023, avocatul Lupașcu Anatolie, în interesele SRL „Vicam” a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, iar la data de 12 februarie 2024 și 20 februarie 2024, a depus cereri de apel suplimentare/motivate, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de validare a popririi.

În motivarea solicitărilor înaintate, reprezentantul SRL „Vicam” a indicat că, hotărârea contestată este neîntemeiată, pasibilă casării, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin; circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanța le

consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice suficiente, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii; normele de drept material și normele de drept procedural au fost aplicate eronat.

Astfel, reprezentantul apelantului a subliniat că, în prima ședință de judecată, imediat după ce instanța a demarat procesul acordându-i primul cuvânt reclamantului să se expună dacă își susține cererea adresată instanței sau au intervenit careva schimbări, după audierea creditorului urmăritor, drept răspuns, reprezentantul terțului poprit, nu a recunoscut acțiunea și, respectiv, a invocat excepția de tardivitate, or, pretinsa datorie, s-a produs în anul 2014, iar în această perioadă de timp, de circa 7 ani, pretinsul creditor nu a revendicat-o, situație ce denotă, conform legislației prescrierea unui astfel de drept la acțiune în instanța de judecată.

Însă, prin încheierea protocolară a primei instanțe din data de 09 decembrie 2021, a fost respinsă cererea privind excepția de tardivitate a acțiunii creditorului urmăritor, fiind invocat de către instanță, că cererea excepției de tardivitate, ar fi fost ridicată contrar prevederilor art. 186^1 Cod de procedură civilă, cu explicația că judecarea cauzei ar fi intrat într-o altă fază a procedurii.

În context, reprezentantul apelantului a subliniat că excepția de tardivitate a fost ridicată chiar în debutul primei ședințe de judecată, atunci când președintele ședinței a demarat ședința, anunțând componența completului de judecată, concretizând dacă nu sunt cereri de recuzare, după întrebarea instanței dacă reclamantul susține acțiunea, or, instanța nu a anunțat părțile că faza de pregătire a cauzei s-ar fi încheiat și că instanța trece la faza dezbaterilor judiciare.

Respectiv, consideră că instanța a manifestat, în raport cu subsemnatul, un comportament absolut ilegal și în același timp unul părtinitor cu susținere demonstrativă a intereselor reclamantului, care de la bun început și pe tot parcursul această atitudine a instanței a fost una evidentă în favoarea pretinsului creditor, motiv pentru care a fost înaintată și o cerere de recuzare.

Mai mult, apelantul menționează că, pretinsul creditor urmăritor nici nu a înaintat o cerere de repunere în termen a acțiunii.

Prin urmare, apelantul susține în continuare cererea privind excepția de tardivitate, iar în acest sens, instanța de apel urmând să dispună respingerea acțiunii pe motiv de tardivitate.

Cu referire la fondul cauzei, apelantul a menționat că, cererea înaintată de pretinsul creditor, urmăritor este neîntemeiată, or, probele prezentate sub formă de înscrisuri denotă categoric faptul că pretențiile revendicate sunt absolut neîntemeiate.

La acest aspect a remarcat că, la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri, care documentează faptul că relațiile dintre SRL „Vicam” și ÎCS „Frigoclima” SRL au fost stabilite și s-au bazat exclusiv pe contractul nr. 06 din 15 iulie 2014,

conform căruia, SRL „Vicam” a acționat în calitate de Beneficiar, iar ÎCS „Frigoclima” SRL a acționat în calitate de Furnizor. Alte relații de afaceri decât cele statuate de contractul menționat, părțile nu au avut.

Conform contractului menționat, costul bunului și serviciilor furnizorului a fost de 9.900 euro, care urma a fi achitat de beneficiar în termenii și condițiile specificate de contract, în lei moldovenești, conform cursului oficial valabil la ziua achitării.

Totodată, instanței de judecată i-au fost prezentate înscrisuri sub formă de rulajul bancar, dar și actele fiscale care denotă categoric că costul serviciilor prestate de ÎCS „Frigoclima” SRL a fost achitat integral și că beneficiarul nu deține careva datorii față de furnizor.

Aceste înscrisuri reflectă informația privind transferuri bănești executate de SRL „Vicam” pe perioada anilor 2014-2015, între care se regăsesc și sumele decontate de SRL „Vicam” către ÎCS „Frigoclima” SRL, respectiv înscriu denumirea entităților, contul bancar al SRL „Vicam” de la care s-au decontat sumele și contul bancar al ÎCS „Frigoclima” SRL, unde au fost încasați, codul fiscal al ambelor entități, dar și temeiul pentru care s-a făcut plata, fiind indicat numărul contractului și data semnării.

Apelantul consideră evident că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor prezentate în acest sens, or, la foaia dosarului (f.d. 65, 71), este prezentă informația că la contul bancar al ÎCS „Frigoclima” SRL, la data de 03 octombrie 2014, a fost virată suma de 91.524,02 lei decontată de SRL „Vicam” cu destinația - „pentru echipamente frigorifice conform contractului 06/15 din 15 iulie 2014 inclusiv TVA 15254-00”

Mai mult ca atât, apelantul menționează că, dovadă suplimentară a inexistenței datoriei pretinse, este inclusiv faptul că în perioada de timp cu începere din august 2014, ÎCS „Frigioclima” SRL nu a înaintat SRL „Vicam” careva pretenții de achitare a unor pretinse datorii.

Termenul declarării apelului

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Potrivit lucrărilor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la data de 10 octombrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la data de 11 octombrie 2023, respectiv, apelul a fost depus în termenul legal.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a înscrisurilor din dosar, coroborat cu normele de drept material și

procedural aplicabile speței date, Completul consideră că apelul declarat de avocatul Lupașcu Anatolie, în interesele SRL „Vicam” este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, din considerentele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Cu referire la normele aplicabile speței, este de menționat că, conform art. 126 alin. alin. (1), (9) și (11) din Legea insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției; Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvabilitate în vederea validării popririi; Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

De asemenea, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi, iar potrivit art. 5 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează

de către instanța de judecată (instanța de insolvabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională. Instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Astfel, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Potrivit art. 130 alin. alin. (1), (3) și (5) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficienta pentru soluționarea cauzei. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

În fapt, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 03 aprilie 2019, în privința ÎCS „Frigoclima" SRL, administratorului insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL - Gîrleanu Natalia, a înaintat cerere cu privire la validarea popririi față de terțul poprit SRL „Vicam" în mărime de 183.456,39 lei, și încasarea acesteia, în masa debitoare a ÎCS „Frigoclima" SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, cererea înaintată de administratorul insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL - Gîrleanu Natalia, a fost admisă parțial și, s-a validat poprirea, respectiv, s-a încasat din contul terțului poprit SRL „Vicam" în beneficiul ÎCS „Frigoclima" SRL, suma de 158.359,43 lei. În rest, cererea de validare a popririi a fost respinsă.

La rândul său, avocatul Lupașcu Anatolie, în interesele SRL „Vicam" a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, iar în susținerea pretențiilor înaintat a invocat că prima instanță neîntemeiat a respins cererea privind ridicarea excepției de tardivitate și, totodată, nu a ținut cont de înscrisurile atașate la dosar, ce denotă lipsa datoriei imputate SRL „Vicam".

Cu referire la primul aspect invocat de partea apelantă, privind excepția de tardivitate, instanța de apel menționează că, potrivit art. 186[1] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are

interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Or, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare, prin încheierea din 02 septembrie 2021 Judecătoria Chișinău, sediul central, a comunicat terților prevederile art. 186 Cod de procedură civilă, și respectiv, stabilind ședința de judecată pentru examinarea cererii cu privire la validarea popririi depusă de administratorul insolvabilității ÎCS „Frigoclima" SRL – Gîrleanu Natalia față de terțul poprit SRL „Vicam", pentru data de 09 decembrie 2021, a înștiințat terțul poprit despre obligativitatea prezentării referinței şi a tuturor probelor necesare, sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 zile de la data recepționării prezentei încheieri.

De altfel, este de menționat că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 02 septembrie 2021, a fost recepționată de SRL „Vicam", la 15 septembrie 2021 (f.d. 24), iar ținând cont de termenul de decădere instituit prin actul judecătoresc, inclusiv pentru ridicarea excepției de tardivitate, aceasta urma a fi depusă nu mai târziu de 15 octombrie 2021, însă debitorul urmăritor a invocat curgerea termenului de prescripție abia în ședința de judecată din 09 decembrie 2021.

Respectiv, Completul de judecată consideră întemeiată și legală soluția instanței de fond expusă prin încheierea protocolară din 09 decembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea cu privire la ridicarea excepției de tardivitate, pe motiv că acesta a fost invocată la etapa necorespunzătoare și anume la o fază ce depășește etapa de pregătire a procesului pentru dezbaterile judiciare, fiind deja începută examinarea fondului cauzei.

Cu referire la aspectul legat de fondul cauzei, Colegiul constată că, în susținerea cererii de validare a popririi creditorul urmăritor a prezentat contul rulajului nr. 234 pentru perioada 2017 conform căruia, SRL „Vicam" are o datorie față de ÎCS „Frigoclima" SRL în mărime de 158.359,43 lei și facturile fiscale nr. FA3603061 din 29 mai 2015 și nr. FA3603062 din 29 mai 2015, prin care se confirmă că ÎCS „Frigoclima" SRL a livrat către SRL „Vicam", produse în sumă de 77.728,32 lei și respectiv 80.631,11 lei, pentru două umidificatoare Adiabatic NEB6500 și pentru compresor ZS92K4E pentru instalația de producere a frigului.

Totodată, potrivit referinței înaintată de către SRL „Vicam" la cererea introductivă față de ÎCS „Frigoclima" SRL, la fel a fost indicat că la situația din 31 decembrie 2018, SRL „Vicam" înregistrează o datorie față de ÎCS „Frigoclima" SRL în mărime de 183.456,39 lei.

Astfel, cererea de validare a popririi a fost întemeiată pe probe concludente și pertinente, iar prima instanță a dat o apreciere corespunzătoare acestor circumstanțe.

În altă ordine de idei, cu privire la argumentele apelantului referitor la copia raportului financiar prezentat la SFS la data de 24 iunie 2015 (declarația privind TVA) din care rezultă că au fost înregistrate facturile la care se face trimitere, nr. FA3603061 din 29 mai 2015 și nr. FA3603062 din 29 mai 2015, Completul reține că, din acest înscris rezultă doar faptul că astfel de facturi fiscale într-adevăr au fost emise, dar nu rezultă și faptul că de către cumpărător/beneficiar au fost efectuate achitările corespunzătoare.

Colegiul consideră irelevant argumentul apelantului privitor la faptul că, extrasul pentru perioada 15 ianuarie 2014 – 24 octombrie 2014, denotă că costul serviciilor prestate de ÎCS „Frigoclima" SRL a fost achitat integral și că beneficiarul nu deține careva datorii față de Furnizor, or, acest extras descrie o serie de operațiuni inclusiv cu ÎCS „Frigoclima" SRL, dintre care servicii de revizie tehnică și echipamente tehnice în baza contractului din 15 iulie 2014, din 17 iulie 2014 și respectiv 03 octombrie 2014, însă fără a distinge careva operațiuni care să rezulte expres din facturile fiscale emise ulterior, nr. FA3603061 din 29 mai 2015 și nr. FA3603062 din 29 mai 2015, și fără a elucida efectuarea achitărilor de către cumpărător (beneficiar) în baza acestor facturi.

Respectiv, pe lângă faptul elucidat supra, Colegiul susține concluzia instanței de fond privind irelevanța acestui înscris, care de altfel nu conține data emiterii, banca emitentă, sau modalitatea de obținere a înscrisului respectiv.

Mai mult ca atât, deși în prima instanță și în instanța de apel, reprezentantul SRL „Vicam" a făcut referire la faptul că pretențiile ÎCS „Frigoclima" SRL de fapt reies din contractul nr. 06/15 din 15 iulie 2014 și care au fost executate conform materialelor cauzei, Completul reiterează că, cererea de validare a popririi a fost întemeiată pe facturile fiscale nr. FA3603061 din 29 mai 2015 și nr. FA3603062 din 29 mai 2015, în care de altfel, nu este specificat că ar fi fost emise în urma contractului nr. 06/15 din 15 iulie 2014.

Colegiul relevă că, din prevederile art. 1 alin. (2) Cod civil, rezultă că, persoanele fizice și juridice sânt libere să stabilească pe bază de contract drepturile și obligațiile lor, orice alte condiții contractuale, dacă acestea nu contravin legii.

Din prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, rezultă că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Dispoziția art. 514 Cod civil, prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Din prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil, rezultă că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei

prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Totodată, din prevederile art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, rezultă că temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel, Colegiul constată că, facturile fiscale prezentate de lichidator la cererea privind validarea popririi atestă existența între ÎCS „Frigoclima" SRL și terțul poprit SRL „Vicam", a unor raporturi juridice civile obligaționale caracterizate prin faptul că, prima a livrat mărfuri, respectiv, a prestat servicii către a doua, bunurile, respectiv serviciile au fost primite/acceptate de către cumpărător/beneficiar, fapt care se confirmă prin semnătura aplicată de către reprezentantul terțului poprit SRL „Vicam" pe facturile fiscale, însă aceasta nu a achitat prețul mărfii/serviciilor, formând o datorie în sumă de 158.359,43 lei.

Prin urmare, se justifică pe deplin încasarea de la SRL „Vicam" în beneficiul ÎCS „Frigoclima" SRL a sumei de 158.359,43 lei.

Din lucrările cauzei, Colegiul atestă că, terțul poprit nu a prezentat nici un mijloc de probă din care ar rezulta faptul că, obligațiile sale față de ÎCS „Frigoclima" SRL, invocate în cererea privind validarea popririi înaintată de lichidatorul celei din urmă, au fost stinse prin alte mijloace de stingere a obligațiilor decât executarea (consemnare, compensare, confuziune, dare în plată, remitere de datorie, imposibilitate fortuită de executare, etc.). Reieșind din faptele constatate în procesul examinării cererii de validare a popririi și prin raportare la prevederile legale la care s-a făcut referire mai sus, terțul poprit a admis neexecutarea obligațiilor.

Instanța menționează că, argumentele invocate în apelul declarat nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvabilitate, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate și urmează a fi respinse.

Așadar, în lipsa confirmărilor ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia nu pot fi calificate decât ca declarative.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolvabilitate este întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța va respinge apelul declarat și va menține hotărârea instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 385 lit. (a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de avocatul Lupașcu Anatolie, în interesele SRL „Vicam”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 10 octombrie 2023, emisă în cadrul procedurii de insolvabilitate intentată față de ÎCS „Frigoclima” SRL, asupra cererii administratorului insolvabilității ÎCS „Frigoclima” SRL - Gîrleanu Natalia, împotriva terțului poprit SRL „Vicam”, cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Braga Angela

Cașcaval Andrei